

Josip Šarić - Izložba u galeriji Prica

Autor Administrator

Galerija "Prica";

Josip Šarić

23. ožujka – 11.
travnja 2010

FRAGMENTI

{moszoomthumb imgid=1113 itemid=35}Šarić
oslobađa energiju oblika, dovodi formu do eksplozije njezinih silnica,
no i u
ključanju površine zadržava relativnu èistoæu siluete ploha. Nemiru
magne ili
vala Šarić suprotstavlja geometrizirane segmente slike, sastavnica
poliptihalnih
kompozicija, od jasnoæe diptiha ili triptiha do razvedenog rastera
prikaza.

Bujanje

Života u zakonitosti događanja, prividni kaos u organiziranosti scene, logika u prepuštanju dinamičnosti oblika značajke su slikarskih uprizorenja Josipa Šarića. Definicija je to opusa bliska analizama fizičara koji prepoznaju red u jednostavnim i složenim strukturama, neovisno o procesima u prvom sloju promatranja.

Šarić

oslobađa energiju oblika, dovodi formu do eksplozije njezinih silnica, no i u ključanju površine zadržava relativnu èistotu siluete ploha. Nemiru magme ili vala Šarić suprotstavlja geometrizirane segmente slike, sastavnica poliptihalnih kompozicija, od jasnoèe diptiha ili triptiha do razvedenog rastera prikaza.

Granièe

linije dosljedno su pravolinijskog karaktera, od naglašenog vertikaliteta do dijagonalne položenosti obrubnica. U razlièitosti gradivnih elemenata Šarić je postigao jedinstveno slikarsko tkivo, s dosegnutom napetošću suprotnosti u odnosu pokrenutih nakupina i jednolikosti tona ploha. S osvajanjem dubine prostoru kroz kontrast pažljivo njegovane boje i ekspresivnog nanošenja slikarskih èestica.

Istina

Šarić je i kada sliku osmišljava tjelesnošću boje sklon vidu slikarske marnosti, jer i u koloristèkoj otvorenosti isèitavamo èitke traveje, s potkom geometrijske oblikovnosti. S mjenama veæe ili manje zasiæenosti, sa zgušnjavanjem prema vrhu i završetkom u spletu crtovlja, odnosno kapljèastom udaru linija. Prasak bjelina poput krijeste vala znak je oslobađanja unutrašnjih koloristièih sila, sabijenih slojeva boje. I užarenih i manje intenzivnih, naglo ohlaðenih u dodiru s partijama pretežno uticajnih vrijednosti palete.

I
 u sluèajevima podignute kromatske razine jednobojnih slikarskih
 prostranstva
 dijalogu razlièitosti ona uvijek djeluju smirujuæe. Istovremeno
 zaustavljaju pulsirajuæe
 forme, no ne negirajuæi njihovu dinamiènu komponentu. Šariæ bez krutih
 pravila
 slikarskog ponašanja prati srazove napete epiderme i razigranih
 partikula boje,
 likovno osmišljene s „aureolom" kumuliranog svjetla. Zavidnom
 mašovitošæu
 Šariæ gradi usjeke i pukotine, sugerirajuæi istovremeno intrigantni
 mikrosvijet
 i slutnju bezmjerja svemira. Dakako radi se o asocijativnosti sadržaja
 koji se
 nude, situacijama koja se ne vide, ali su dostupni umjetnièkoj
 imaginaciji.

Šariæ
 u sintezi organièkog i geometrijskog nalazi ravnotežu polova, s
 meðusobnim
 podizanjem izražajnosti fragmenata. Motivska odreðenost nije u prvom
 planu jer
 u novi ciklus najbliži je pojmu
 apstraktne slike. Šariæ se ipak ne odrièe slikom interpretiranog
 doživljaja nekih
 situacija, izgleda, pejsažnih prospekata, emocionalnih iskustava.
 Ljepote u širini
 njenog znaèenja. S odgovorom u vitalitetu boje, s provedenom širinom
 poteza i
 suptilnim nitima tkanja, te ritmizacijom i aktivitetom slikarskih polja.
 U
 adiranju uzbudljivih fragmenata, sabiranju u slici jedinstvenog bljeska.

Stanko
 Spoljaræ

Josip Šariæ, 1968.

Akademiju likovnih umjetnosti završio u Zagrebu 1999. godine u klasi profesora Ante Kuduza.

